

ŠTVRŤANSKÝ spravodaj

Obec Štvrtok - www.stvrtok.com - ročník III - číslo 03/2021 - nepredajné

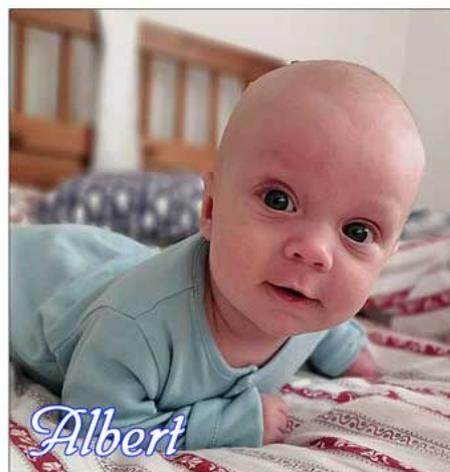
My 2021

Peter

Teo

Albert

Lea

Lucas

Filip

Matias

Ena

Oliero

Keď sa sudičky zídu nad postielkou,
všetko stíchnu pred chvíľou veľkou.
Čo len priať budú životu?
Akú mu dajú hodnotu?

Prvá má vlasy plné kvetov z okolitých lúk,
bude poznať nehu matkiných rúk.

Druhá má šaty jasné ako nebo modré,
bude poznať v ľuďoch len to dobré.

Okolo tretej lietajú včely dlhoveké,
bude poznať, čo je na svete veľkolepé.

Štvrtá je starenka bez koruny krásy,
už dávno má iba strieborné vlasy.
Nech úctu aj súcit pozná,
a že láska je veľmi mocná.

Vážené dámy, vážení páni, milí spoluobčania.

Po druhý krát sa ku Vám prihovám s bilancovaním uplynulého roka cestou Štvrťanského spravodaja. Hodnotenie výsledkov roka 2020 by malo byť samozrejmosťou, ktorej sa týkajú rovnaké pravidlá hodnotenia ako v predchádzajúcich rokoch. Máme však za sebou opäť rok vyžadujúci denno-denné zmeny v našom správaní sa voči svojmu okoliu, v prístupe ku svojim susedom, ale aj v očakávaní zmien v správaní sa okolia ku nám samotným. Epidemiologická situácia a zabezpečenie opatrení proti šíreniu COVID-19 si vyžiadalo zmeniť niektoré návyky a získať nové zručnosti. Tou novou stránkou konania a rozhodovania starostu v tomto roku bolo preto vytvoriť podmienky a rešpektovať rozhodnutia zabezpečujúce zdravie obyvateľov obce. Základným predpokladom úspešnosti bolo zabezpečenie plnenia všetkých úloh obecného úradu, vyplývajúcich tejto verejnoprávnej inštitúcii zo zákona. Činnosť a riadne fungovanie obecného úradu nie je možné vykonávať formou home office. Znamená to, že sme museli po celý rok plniť svoje povinnosti iba prezenčne.

Chcem sa v mojom príhovore, poďakovať všetkým obyvateľom našej obce za ich disciplínu a ochotu prispôbiť sa novým podmienkam. Obec je právna forma, ktorá nám dáva možnosť byť úplne nezávislou organizáciou. Musíme si však zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na pokrytie nákladov na chod obecného úradu, materskej školy a školskej jedálne ktorých je obec zriaďovateľom, na personálny rozvoj zamestnancov, ale zabezpečiť aj dostatok finančných prostriedkov na komplexný chod služieb obecného úradu a služieb obyvateľstvu, poskytovaných inými právnickými osobami. Približne 90% finančných prostriedkov získavame z podielových daní od štátu a zvyšok tvoria miestne dane a poplatky a aktivity v oblasti zabezpečenia finančných zdrojov obce z dotácií a fondov. Na tomto mieste sa chcem preto poďakovať všetkým našim partnerským organizáciám a inštitúciám za ich ústretovosť.

Rok 2021 bol rokom zavádzania opatrení a prijímania rozhodnutí zameraných na udržanie bezproblémového chodu kancelárie obecného úradu, orgánov obce a solventnosť v zložitej ekonomickej a zdravotnej situácii v spoločnosti. Naše snaženie vyústilo v kladný hospodársky výsledok obce aj v tomto roku. Aj naďalej preto môžeme skvalitňovať životné podmienky zabezpečujúce stabilizáciu, prípadne ďalší nárast počtu obyvateľov obce. Chceme podporovať realizáciu investičných zámerov cudzích investorov, k čomu prispeje nový Územný plan obce, ktorý je momentálne v štádiu záverečného schvaľovania. Jeho schválenie umožní maximálne hospodárne zaobchádzať s majetkom obce, rozvíjať spoluprácu s rôznymi subjektami a vyhľadávať nové ekonomické príležitosti pre rozvoj.

Na záver ďakujeme všetkým za prejavenu dôveru počas uplynulého roka. Dúfam, že sa nám aspoň z časti darí plniť Vaše očakávania.

Do budúceho roka 2022 prajem všetkým v mene svojom, v mene poslancov Obecného zastupiteľstva Štvrtok a zamestnancov obce Štvrtok pevné zdravie a šťastie. Veľa splnených plánov, predsavzatí a záväzkov.

Pavol Habdák, starosta obce

Prijaté uznesenia z 21., 22., 23. a 24. riadneho OZ obce Štvrtok

Uznesenie č. 90/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pripomienok:

zmenu rozpočtu rozpočtovým opatrením 04/2021.

Uznesenie č. 91/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pripomienok:

Prevod finančných prostriedkov z rezervného fondu obce vo výške 4000,- € na nákup dlhodobého hmotného majetku – nákup traktora.

Uznesenie č. 92/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje:

Finančnú odmenu hlavného kontrolóra obce vo výške 30% z mesačného platu s účinnosťou od 1.9.2021.

Uznesenie č. 93/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pripomienok:

VZN č. 1/2021 o určení výšky finančných prostriedkov na čiastočnú úhradu nákladov na výchovu a vzdelávanie a nákladov spojených so stravovaním v školách a školských zariadeniach, ktorých zriaďovateľom je obec Štvrtok.

Uznesenie č. 94/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pri-

pomienok:

Zmluvu o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy uzatvorenej podľa §50a Zákona č. 40/1964 Zb.

Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, medzi obcou Štvrtok a f. RENNTAX a.s. na kúpu častí pozemkov a kúpu stavebných objektov, ktoré budú vybudované súlade s realizáciou stavby „IBV Diely“.

Uznesenie č. 95/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje: zmenu rozpočtu rozpočtovým opatrením č. 5/2021.

Uznesenie č. 96/2021

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje zverejnenie zámeru obce:

Obec Štvrtok v súlade s § 9a) ods. 9 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov zverejňuje svoj zámer prenechať nebytové priestory obce – priestory potravín do nájmu, z dôvodu osobitného zreteľa nájomcovi JARI, s.r.o., Štvrtok 59, 91305

Zdôvodnenie: Predmetné nebytové priestory bývalých potravín sú prázdne. Službu prevádzky potravín v obci nikto neposkytuje a pre chod obce je nevyhnutná.

Uznesenie č. 97/2021

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje: starostovi obce finančnú odmenu vo výške 1000,-€ (slovom: jedentisíc €) za výkon funkcie kontaktnej osoby počas sčítania obyvateľov, domov a bytov v roku 2021.

Uznesenie č. 98/2021

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje: prevod finančných prostriedkov z rezervného fondu vo výške 1860,- € na spracovanie ÚPD obce Štvrtok.

Uznesenie č. 99/2021

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje: zmenu rozpočtu obce v časti výdavkov o 1000,- € (slovom: jedentisíc €) na ozvučenie domu smútku.

Uznesenie č. 100/2021

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje: zmenu rozpočtu obce v časti výdavkov o 1000,- € (slovom: jedentisíc €) na nákup respirátorov a vitamínu D pre dôchodcov od 62 roku života.

Uznesenie č. 101/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pripomienok:

Zmluvu o prenájme majetku obce Štvrtok – nebytové priestory prevádzky potravín medzi Obcou Štvrtok ako prenajímateľom a JARI s.r.o., Štvrtok 59, 91305, ako nájomcom

Uznesenie č. 102/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku

a/ schvaľuje:

Návrh rozpočtu obce Štvrtok na rok 2022

b/ berie na vedomie :

Výhľadový rozpočet obce Štvrtok na roky 2023 a 2024

Uznesenie č. 103/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje: právomoc starostu obce na úpravu rozpočtu obce Štvrtok k 31.12.2021 podľa skutočnosti, v rozsahu presunov v rámci rozpočtovej klasifikácie.

Uznesenie č. 104/2021

Obecné zastupiteľstvo vo Štvrtku schvaľuje bez pripomienok:

Návrh plánu kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra na 1. polrok 2022.

Z HISTÓRIE

Učitelia v ev. škole Štvrtok

- 1 - Ján Horváth
- 2 - Štefan Benko 1873
- 3 - Ján Melhúnek
- 4 - 2 učiteľky
- 5 - Ján Mesík
- 6 - Vladár
- 7 - Štefan Nosalek
- 8 - Ľudevít Morgeštín
- 9 - Stepania Melferberová
- 10 - Pavel Martiny do 31. 8. 1932
- 11 - Ján Sýkora učiteľ 1932/33 - 33/34 odišiel
- 12 - Ján Suttor učiteľ 1933/34 - 34/35
- 13 - Emília Dobšová učiteľka 1935/36 - 1937/38
- 14 - Oľga Závodná učiteľka 1938/39 - 1939/40
- 15 - Ján Jurčo 1940/41 - 1948/49
- 16 - Jozef Matis 1949/50 - 1950/51
- 17 - Jozef Pavlacký 1951/52 - 1960/61
Mária Pavlacká 1951/52 - 1960/61
- 18 - Ján Pitek 1961/62 - 30.VI.1971
Anna Piteková 1961/62 - 30.VI.1971
- 19 - Ján Legerský 1.9.1971 - 30.4.1977
- 20 - Oľga Moravčíková 1.5.1977 - 30.6.1977

1.7.1977 - ZDŠ zrušená

Slávnosti pod rozhl'adňou Hájnica

Milan Rúfus

Pod'akovanie za úrodu

Dnes boli naši v kostole
ďakovať Bohu za úrodu.
Že to, čo máme na stole,
hrial slniečkom a dal mu vodu.

Teraz, Ti Bože, ďakujem
za úrodu, čo v lese rastie.
A čo tam dáva Tvoja zem
pre detskú radosť, detské šťastie.

Jahody, trnky, maliny,
oriešky, hríby... Z dávien času
tam deti chodia za nimi
a ako ovečky sa pasú.

Deti a vtáctvo nebeské.
Veď je to všetko z Tvojho rodu.
Aj veвериčka na lieske
bez slov sa modlí za úrodu.

A Ty počuješ každú tvár.
Tebe aj nemý prehovorí.
A ako dobrý hospodár
nasýtiš všetky Tvoje tvory.

Básnik píše, že dnes boli naši v kostole ďakovať Bohu za úrodu, ale naši občania a aj z občania z okolitých obcí sa boli pod'akovat' Bohu za úrodu, na Hájnici. Tak ako takmer každý rok aj v nedeľu 26.09.2021 sa konal už VIII. ročník Slávností pod rozhl'adňou Hájnica a tradičné ekumenické pod'akovanie za úrodu. Vystúpila FS Bosák a deti z Heligónkovej akadémie Soblahov. Najviac sa deti tešili na oblúbenú šarkaniádu. Počasie nám toho roku prialo a tak sme opäť po ročnej prestávke, strávili krásne nedeľné popoludnie na Hájnici spolu s našimi priateľmi z okolitých obcí. Teraz si oveľa viac uvedomujeme, aké vzácne sú chvíle strávené spoločne s priateľmi.

Mať doma staršieho člena rodiny nie je nikdy jednoduché

Vieme si predstaviť čo čaká v starobe každého z nás?

Dňa 3.8.2021 sa uskutočnilo po viac ako ročnej prestávke zasadnutie Klubu dôchodcov Štvrtok. Na zasadnutí sa stretli seniori poväčšine vyššieho veku. Tí s vekom okolo 65 rokov sú v dnešnej dobe spravidla zamestnaní a nepovažujú sa za členov komunity dôchodcov. Naopak, snažia sa svojou aktivitou prispieť ku zvýšeniu životnej úrovne svojej rodiny.

Pri pohľade na najstarších seniorov, ktorí sa na zasadnutí stretli, som si na základe svojich vlastných skúseností spomenul, že mať doma staršieho člena rodiny nie je naozaj jednoduché. U dedka či babky sa pomaly začínajú prejavovať menšie alebo väčšie známky starnutia a rodina začína mať problém.

Samozrejme, poviete si vychovali nás, pomáhali nám s deťmi, s láskou sa o nich postaráme. Ten kto ale nezažil čo znamená starostlivosť o seniora, ťažko si vie predstaviť, aké starosti to prináša. Asi každý by sa rád o svojich najbližších postaral aj v dôchodcovskom veku, keď im začína ubúdať síl. Zásadnou otázkou však zostáva: Ako? Veď takmer každý pracuje, má vlastnú rodinu, ktorej musí navariť, opratť, ožehliť. Malé deti sa tiež nezapatria samé. Výhodou je, ak sú seniori viac alebo menej mobilní a základné veci zvládajú samostatne. Priniesť tak obed a cez víkend upratať by nemal byť až taká veľká záťaž, najmä ak sa spoja viacerí súrodenci.

Starostlivosť o rodičov a starých rodičov však nie je len o jedle, čistom odeve a upratanom byte. Starí ľudia vyžadujú spoločnosť, komunikáciu, chcú byť užitoční... Náročná situácia nastáva, ak sa starí ľudia nedokážu o seba postarať sami a vyžadujú oveľa väčšiu starostlivosť. Napríklad, keď sú imobilní, majú rôzne zdravotné komplikácie, prepukla u nich Alzheimerova choroba či len užívajú množstvo liekov a hrozí, že si ich nebudú dávkovať podľa rozpisu lekára. V prípade, že starší človek potrebuje opateru väčšiu, je namieste zvážiť opatrovatelku na celodennú

starostlivosť prípadne si niekto z rodiny môže vybaviť opatrovateľský príspevok. Krajnou možnosťou je obrátiť sa o pomoc v niektorom z domovov dôchodcov v okolí.

Čo môžeme spraviť, ak je náš senior mobilný, ale už tak veľmi nevládze? Môžeme sa dohodnúť s inými členmi rodiny na striedaní sa pravidelne na „službe“ pri starých rodičoch, počas víkendov im opratť, navariť na viac dní, zobrať ich na prechádzku. Snažme sa, aby mali čo najviac zábavy, aby cítili, že sa okolo nich stále niečo deje, zaujímajme sa o nich, aby sa necítili nepotrební. Zo strany vedenia združenia obcí nášho mikroregiónu bude potrebné veľmi vážne sa zamyslieť nad vytvorením spoločných denných stacionárov pre seniorov. Jedná sa o zariadenie veľmi podobné materskej škole. Je v prevádzke obyčajne počas pracovných dní od 7 - 8 hodiny rána do 17 - 18 hodiny poobede. Celodenná starostlivosť okrem iného obsahuje stravu, miesto pre odpočinok vo vyhradených priestoroch a aj podľa možnosti dozor zdravotníka. Na potrebu vytvárania podobných zariadení poukazujú štatistické údaje o rýchlo rastúcom množstve obyvateľstva v dôchodkovom veku a naopak, nepomerne menšom náraste počtu obyvateľov vo veku produktívnom.

P. Habdák

ZDRAVOTNÉ OKIENKO SPRAVODAJA

Stretnutie so závislosťou

Aj riešenie závislostí sa stalo súčasťou práce v ambulancii pre deti a dorast. Po nežnej revolúcii sa otvorili dvere dokorán rôznym neduhom, ale hlavne drogám. S tým sme sa dovtedy vôbec nestretli, bolo to pre nás nové, prekvapujúce a

museli sme sa naučiť, ako sa k problému postaviť a aké sú možnosti. Dovtedy sa občas vyskytlo nejaké fajčenie, ktoré niekto prezradil, pitie alkoholu, ktoré nikto nemusel prezradiť, lebo sa prezradilo samo. Až v tomto období počet

opíjajúcich sa dorastencov vzrástol, stávalo sa, že na detskú pohotovosť boli privezené deti v riadne podnapilom stave. Mnohé o sebe ani nevedeli a bolo potrebné ich riešiť so záchrankou. Počet dievčat sa rovnal počtu chlapcov.

Drogy prichádzali nenápadnejšie. Zmeny na samotných dorastencoch a ich správaní prichádzali postupne, zväčša si ich rodičia nevšimli. Keď boli už veľmi viditeľné, bolo neskoro. Rodičia prichádzali o radu k detskému lekárovi zúfalí a nešťastní. Vtedy u nás pretieklo veľa slz. Deti sa správali agresívne, boli drzé k rodičom, utekali z domu za svojou partiou, nerešpektovali nikoho, zanedbávali školu, trpeli nechutenstvom, pochudli a mali nejasný výraz v očiach. Prečo sa deti uchýlili k tomuto kroku? Väčšinou to boli problémy v rodine, medzi rodičmi, rozvody, rodičia nemali na deti čas, nešťastné prvé lásky, nuda, frajerstvo.

Riešenie bolo veľmi ťažké. My, ako pediatri sme nemali možnosti riešiť tieto situácie. Väčšinou sme dávali vyšetrovať do laboratória moč na drogy. Samotné riešenie je v rukách psychiatrov. Existujú určité združenia a komunity, ktoré sa týmto problémom venujú naplno. Zabezpečujú samotné liečenie. Odosielajú drogovu závislých na odvykacie pobyty, väčšinou do zahraničia. Pobyt trvajú niekoľko mesiacov, až rokov. Prvé týždne pobytu je zakázaný kontakt s rodinou a rodičia nevedia kde sa ich dieťa navchádza. Na návštevu domov môžu až po dlhom čase, podľa zásluh a úspechov

liečenia. Toto riešenie je dostupné, ak rodičia včas obrátili na lekára a dieťa-dorastenec nedosiahlo ešte 18 rokov. Dovtedy za neho rozhodujú rodičia. Potom to je horšie. Lebo dospelý drogovu závislý musí s liečbou súhlasiť. Väčšinou však nesúhlasí a zo závislých sa stávajú dílery. Tu už rieši problém polícia a súdy. Niektorí drogovu závislí sú odsúdení na sociálny dozorkuratel, sú sledovaní, pravidelne sa musia hlásiť u sociálneho pracovníka a dávať si pravidelne vyšetrovať moč na drogy. No stane sa, že niektorí sa začnú zaoberať aj predajom drog. Väčšinou ich polícia prichytí pri šoférovaní pod vplyvom drog a nájdu aj nejaké dávky drog v aute. Tu je zákon veľmi prísny, previnilci sú odsúdení do väzenia, kde strávia roky. Niektorí z odsúdených sa vrátili z väzenia ešte kým som pracovala. Niektorí sa rozhovrili o svojom pobyte vo väzení, o neblahých skúsenostiach, niektorí aj vyštudovali a všetci svorne tvrdili, že skončili s drogami a už by sa nechceli vrátiť naspäť do väzenia. Či to naozaj dodržali, to neviem, viac som o nich nemala žiadne správy. Ale k ceste naspäť stačí tak málo a drogoví partneri si svoje ovečky vždy nájdu. Úspech drogovu závislých závisí od ich pevnej vôle a rodinného zázemia. Nikdy sa však nedá zabudnúť na zúfalstvo každej matky a jej vyplakané oči.

O. Zbudilová

Vyznamenania sestričkám

V tomto článku by som sa s vami chcela podeliť o veľmi silný zážitok. Zúčastnila som sa na slávnostnom oceňovaní zdravotných sestier a pôrodných asistentiek na celonárodnej úrovni. Niekoľko desiatok sestier bolo vyznamenaných a bolo im odovzdané ocenenie BIELE SRDCE 2021. Slovenská komora sestier a pôrodných asistentiek si aj v tomto pandemickom období - hlavne v tomto období - chce pripomenúť dôležitosť a nezastupiteľné miesto sestier a pôrodných asistentiek v systéme zdravotnej starostlivosti. Počas pandémie aj sestry na Slovensku pracovali neprerušene, dlhé hodiny v extrémnom fyzickom a psychickom napätí, s veľmi obmedzeným pracovným voľnom. Ich pracovné nasadenie a osobné obete však v mnohých prípadoch zostali nedocenené.

Oceňovanie prebiehalo veľmi slávnostne, za prítomnosti prezidentky Slovenskej komory sestier a pôrodných asistentiek a ministra zdravotníctva. S každým menom oceňovanej sestry sme si vypočuli príbeh. Príbeh plný štúdia, pracovného nasadenia,

večného vzdelávania, prednášok a publikovania, výchovy mladých sestier, zriaďovania nových oddelení, vytvárania fakúlt a ústavov vzdelávajúcich sestry, tvorby nových učebníc. Každú sprevádzala ľudskosť a pokora pred ľudským utrpením. Prečo práve BIELE SRDCE? Biele srdce bolo v roku 1999 oficiálne vybrané ako celosvetový symbol sestier. Tento symbol charakterizuje starostlivosť, poznanie, ľudskosť. Cena BIELE SRDCE je prestížnym čestným ocenením, ktorým komora vyjadruje svoje uznanie. Súčasťou ocenenia je strieborný šperk v tvare srdca. Biela farba symbolizuje jeho nositeľom prelínanie sa všetkých farieb, ktoré svet pozná, tak ako sestra prijíma všetkých ľudí sveta.

Tento rok bolo oceňovanie rozšírené o tzv. kategóriu "in memoriam". Všetci spoločne sme si uctili pamiatku deviatich sestier "pri výkone služby" - osem žien a jeden muž. Všetkým bolo udelené ocenenie JOHANKY BÓRIK HREBENDOVEJ in memoriam. Zároveň bola udelená aj hlavná cena

BIELE SRDCE tiež in memoriam, za mimoriadne zásluhy, ktorú prišli prevziať deti nebohej ocenennej sestry. S každým menom sme si vypočuli smutný príbeh - všetci sa nakazili covidom v práci, niektorí svoj boj prehrali veľmi rýchlo, niektorí sa trápili pomerne dlho. Jedna z nich zomrela spolu s manželom, ktorého nakazila. Počas vyhlasovania

sme všetci ako na povel povstali a sálou sa niesol nepretržitý potlesk. Ani jedno oko nezostalo suché. My sme nemali slzy v očiach, my sme všetci plakali. Bolo to neuveriteľne silné a smutné. Tieto pocity zostali v nás nadhlo a môžeme povedať, že ovplyvnili aj celý nasledujúci galavečer.

O. Zbudilová

Kto bola Johanka Bórik Hrebendová (1812- 1880)

Bola jednou z priekopníčok poskytovania zdravotnej starostlivosti a osvety u nás. Už od mladosti sa zaujímala o liečiteľstvo, ale nechcela byť ľudovou liečiteľkou. Našla si však cestu, ako získať potrebné skúsenosti. Vydala sa za lekára Jána Hrebendu, ktorý pochádzal z Kostolného (okr. Myjava). S manželom putovala s vojenskou posádkou rôznymi bojiskami a mestami a získavala základné zručnosti ošetrovateľky. Najviac sa zdržiavala v Pešti, kde ju manžel uviedol do spoločnosti Jána Kollára, významného básnika, spisovateľa a národovca. Tam sa začala podieľať na organizovaní kultúrneho života peštianskych Slovákov. Manželstvo sa však rozpadlo a Johanka žila striedavo vo Vrbovciach a v Lubine. Traduje sa, že pred farou denne čakal dav chorých na jej pomoc. Liečila mastičkami, kvapkami, čajmi, ošetrovala rany a zápaly. Liečivé bylinky zberala po okolitých lúkach. Zapojila sa do príprav Slovenského povstania v rokoch 1848 - 1849. Ako

priama účastníčka sa stala zakladateľkou organizovaného poskytovania prvej pomoci priamo na bojisku. Vraj zachránila aj zástavu a pečať prvej SNR. Po neúspešnom povstaní sa ukrývala dva mesiace v lese pred maďarskými gardistami, až sa dostala do väzenia, ktoré jej podlomilo zdravie. Rodina Bórikovcov patrila k národne uvedomelým, čo v 19. storočí znamenalo problémy. Otec Johanky Bórikovej Hrebendovej bol evanjelický farár a pochádzal z Myjavy. Johanka sa angažovala aj pri založení spolku Živena a zapájala sa do jeho činnosti. Avšak založenia školy pre ošetrovateľky sa nedožila. Aj keď Johanka Bórik Hrebendová nemá priamu súvislosť s Beckovom, pripomíname si ju aj s bratom Karolom Bórikom, ktorý bol beckovským notárom. Bola vzácnym človekom, ktorý mal odvahu meniť zabehané cestičky, postaviť sa prekážkam a niesť za svoje činy zodpovednosť.

O. Zbudilová

Október mesiac úcty k starším

2. október je dňom starých rodičov a takýchto vzácných starých rodičov máme našťastie aj v našej malej dedinke. „Sú svedkami minulosti, zárukou súčasnosti a dedičmi budúcnosti.“

V posledných rokoch sa častejšie stretávame s našimi staršími spoluobčanmi a musím povedať, že sú pre nás zdrojom informácií aj pri tvorbe našich novín. Vážime si každý jeden príbeh, spomienku, informáciu, ktorú nám sprostredkujú. Bez nich by nám všetkým bolo veľmi smutno a ťažko. Teraz si to uvedomujeme oveľa viac, ako za normálnych okolností. Bojíme sa o nich. Chýbajú nám naše spoločné stretnutia, občas prehodíme zopár slov na ulici, ale boli sme zvyknutí na spoločné stretnutia, ktoré sa teraz žiaľ nemôžu konať. Tak aspoň touto cestou sa Vám chceme poďakovať za to, že ste, že ste tu pre nás, pre svoje deti, vnúčatá, či susedov, priateľov. Ste pre nás zdrojom inšpirácie, múdrosti, láskavosti. Čerpáme od Vás nielen informácie, ale aj energiu a silu zvládnuť tento svet. Vaše spomienky nám pomáhajú vytvárať si obraz

o živote v našej obci. Vy ste dušou našej dedinky. Učíte nás byť trpezlivejší, láskavejší a vďačnejší. Veríme, že sa čoskoro budeme môcť opäť stretnúť, posediť si s Vami a porozprávať sa. Obec si pre Vás pripravila malú pozornosť na podporu Vášho zdravia. Prajeme Vám, aby ste toto ťažké obdobie prežili v zdraví.

G. Vojtková

Majsterky SR v plážovom volejbale 2021 Lea Zelenáková a Linda Kovalčíková

Je pre nás veľkou radosťou, že práve vám sa podarilo dosiahnuť takýto celoslovenský úspech. Srdečne blahoželáme.

Aký to bol pocit prevziať medaily a pohár pre majsterky Slovenska?

Lea: Bol to veľmi dobrý pocit, bola to odmena za všetku drinu a makanie počas celej sezóny.

Linda: Veľmi som sa tešila. Bola to veľká úľava, keď sa nám to podarilo. Boli sme dosť v strese počas finále a potom to z nás spadlo. Dosť sme makali a išli za týmto cieľom.

Je jasné, že za touto výhrou je aj veľká drina. Prečo ste sa rozhodli práve pre volejbal?

Lea: Moja teta a ujo hrávajú rekreačne volejbal, aj u nás na ihrisku vo Štvrtku. Chodievala som sa na nich často pozerať a tento šport ma zaujal. Moji rodičia ma teda na volejbal prihlásili, ja som to skúsila a začalo ma to baviť.

Linda: Hľadala som pre seba kolektívny šport. Tatino ma zobral na basketbal, hádzanú a volejbal, jednoznačne vyhral volejbal. Volejbal je pekný nekontaktný šport, ideálny pre dievčatá aj keď jeden z najnáročnejších na techniku.

Ako často máte tréning?

Lea a Linda: 4x do týždňa herný a 1x individuálny spojený s regeneráciou napr. plávanie alebo rehabilitáciou. Cez víkend zápasy.

Na akom poste hráte?

Lea: Aktuálne hrám na poste nahrávačky.

Linda: Momentálne ako smečiarika.

Akú súťaž hráte?

Lea a Linda: Pokiaľ sa jedná o 6-kový volejbal v hale, tak s Leou patríme k mladším žiačkam, ale hráme v kategórii starších žiačok a aj kadetiek, kde zbierame skúsenosti. Súťaže sú v regióne západ a najlepšie družstvá postupujú na celoslovenskú súťaž. V plážovom volejbale hráme celoslovenské turnaje.

Čoho ste sa pre volejbal museli vzdať, na čo nemáte čas?

Lea: Musela som sa vzdať napr. tanečného krúžku, ale vôbec mi to nevadí, pretože volejbal ma veľmi baví a chcela by som sa mu venovať aj v budúcnosti.

Linda: No ja som sa nemusela vzdať ničoho, pretože volejbal a učenie je teraz celý môj voľný čas a veľmi ma to stále baví. Pre mňa je momentálne volejbal všetko. Mám tam super kámošky, cítim sa tam super a veľmi ma to naplňa.

Kam až by ste sa chceli prebojovať, aké sú vaše plány v tomto športe?

Lea: Môj sen je reprezentovať Slovensko, hrať v zahraničí a dostať sa s Lindou na olympiádu v plážovom volejbale.

Linda: No ciele sú veľké, ešte sme mladé a cesta dlhá, ale v plážovom volejbale by som túžila hrať s Lejou hviezdikové turnaje v zahraničí a najväčší sen je hrať na olympiáde.

Ktorý iný šport sa vám ešte páči?

Lea: Páči sa mi lyžovanie, tenis a biatlon.

Linda: Mám rada fitness, atletiku a z kolektívnych ešte basketbal.

Kto je vaším vzorom vo volejbale?

Lea: Pre svoju cieľavedomosť a ako na sebe stále tvrdo pracuje je mojim vzorom Linda. Zo svetových hráčiek sa mi páči Louisa Lippmann.

Linda: Keď som začala hrať, tak vzorom bola moja spoluhráčka Lea (a stále aj je). Vždy som chcela hrať a trénovať ako ona a stále je pre mňa tá najlepšia partáčka. Z veľkých hráčok je to Srbka Tijana Boškovič, Jordan Thompson, Nikola Radosová a v plážovom volejbale brazíľčanka Duda.

Kto je váš najobľúbenejší športovec a športovkyňa?

Lea: Petra Vlhová a Mikaela Shiffrin

Linda: Petra Vlhová, Peter Sagan

Čo sa vám najviac páči u nás vo Štvrtku?

Lea: Páči sa mi príroda, mám rada ľudí, ktorí tu bývajú. Baví ma, keď sa koná nejaká akcia a môžem tam ísť pomáhať.

Linda: Aj keď bývam v Trenčianskej Turnej pravidelne chodím do Štvrtku. Často tu trénujeme a cítim sa tu veľmi dobre. Milí ľudia, krásna príroda v okolí. A perfektné ihrisko na plážový volejbal, za čo som veľmi vďačná.

Ďakujeme za rozhovor, nech sa vám darí aj naďalej!

Čo nám prezradil na Leu a Lindu ich tréner Michal Šutovský

Lea prišla do nášho klubu v septembri 2018. Počas prvého tréningu som na nej videl pohybový športový talent. Ja som v tom čase trénoval druhý rok a dostal som práve skupinu začínajúcich volejbalistiek, medzi ktorými bola aj Lea. Ako každé dieťa, ktoré príde prvýkrát na tréning do volejbalového klubu, začala s pinkaním o stenu. Je to činnosť, ktorú žiadne dieťa neznáša (☺), ale je to potrebné, aby sa to dôkladne naučili, pretože volejbal je technicky jeden z najťažších športov ak nie najťažších. Pokiaľ toto dieťa vydrží je tam vysoký predpoklad, že pri volejbale ostane dlhší čas. Lea sa od prvého tréningu javila ako dievča, ktoré chce na sebe pracovať, bohužiaľ v dnešnej dobe je takých málo a preto každý tréner, ktorý má takéto talenty môže byť šťastný. Vždy ma počúvala a vždy, keď sme sa učili niečo nové, vedela si to hneď zautomatizovať a spraviť to, čo bolo pre mňa nepochopiteľné. Od tej chvíle som vedel, že je to talent, ktorý treba rozvíjať vo všetkých smeroch. Lea začínala pri trojkovom volejbale, ktorý sa hrá na skrátene ihrisko a s mäkkou loptou. Neskôr postúpila aj do volejbalu ktorý sa hrá vo štvorici už s normálnou volejbalovou loptou, ale na skrátene ihrisko. Od začiatku sa mi páčila jej bojovnosť, nasadenie a chuť. Keď som bližšie spoznal jej otca Peťa

Zelenáka, tak som pochopil, že športový talent zdedila Lea po ňom, keďže bol tie výborný športovec. Lea je pre mňa veľmi empatické a dobrosrdečné dievča, ktoré chce každému len to najlepšie a nikoho nechce ukrivdiť. Preto je dôležité vedieť ako s takouto povahou pracovať. Nie každý to vie a potom môže zlyhať aj takýto talent aký je ona. V apríli 2019 do klubu prišla Linda Kovalčíková. Od prvého tréningu som videl, že si Leou sadli a prebehla tam športová a kamarátska iskra. Od tej doby je to nerozlučiteľná dvojka. Linda bola dievča, ktoré na začiatku nemala až taký talent, ALE pokiaľ človek naozaj niečo chce a ide si za tým bez ohľadu na okolie dokáže toho naozaj veľa. Viem to na vlastnej koži. Keďže Linda začala skoro o rok neskôr, strašne túžila dobehnúť dievčatá, ktoré trénovali rok alebo dva. A tam začala tá cesta vďaka ktorej dokázala Linda dobehnúť baby a začleniť sa plnohodnotne do kolektívu, ktorého je dnes aj s Leou neodmysliteľnou súčasťou. Čo čert nechcel nastala nie priaznivá situácia pre šport, Covid a zákaz športovania pre deti. Z dlhodobého hľadiska môžeme byť radi, že aspoň teraz môžeme športovať, pretože ak by sme opäť nemohli trénovať a hrať bolo by to pre deti likvidačné. Počas sezóny som spoznal aj otca Lindy, Braňa

Kovalčíka. Zistil som, že aj on bol výborný športovec a vedel som, že opäť je tu dievča, ktoré ma predpoklady pre vrcholový šport. Pri výchove športovca je veľmi dôležitý faktor rodič. Už to nie je tak, že vrcholového športovca vychová klub, ale z veľkej miery k tomu prispieva aj rodič. Skončila prvá vlna Covidu pred letom 2020 a my sme sa v klube rozhodli, že ideme s deťmi športovať na piesok, keďže celú sezónu nehrali. Tu sme si

nastavili ciele, ktoré sme chceli splniť, ten rok bol pre nás rozbehový, keďže baby toho moc nenahrali. Určite sme sa medzi staršími dievčatami nestratili a zanechali sme na každom turnaji dobrý dojem. Tešila ma bojovnosť a chuť tejto dvojice a ja som tu vedel, že táto dvojica to dotiahne ďaleko. Prišla druhá vlna Covidu a opäť sme nešportovali. Tu už to do rúk zobrať Braňo Kovalčík otec Lindy, ktorý začal dievčatá kondične pripravovať a pracovať s nimi. Prišlo leto 2021 a rozhodli sme sa, že budeme hrať kategóriu U14 a U16 a pred sezónou sme si aj s chalanmi nastavili spoločné ciele, ktoré boli v kategórii U14 sa pre-

bojovať na finálový turnaj a v kategórii U16 sa pripravovať na ďalší rok. Išli sme spoločne od turnaja k turnaja boli sme skvelý team ja som mal na starosti taktickú a hernú prípravu a chalani psychickú prípravu. Dokonale nám to ladilo. Kategória U16, perfektné bojovné výkony s dievčatami o 2 roky staršie ako boli tie naše. Zrazu sme sa bojovnosťou a veľkým počtom tréningových jednotiek dostali na finálový turnaj. Boli sme veľkým prekvapením a s prekvapeniami sme pokračovali keďže na finále sme obsadili 5-8 miesto. Veľký úspech, ktorý som vtedy považoval ako štart. V kategórii U14 sme vyhrali prvý turnaj na Draždiaku v Bratislave a zistili sme, že máme oveľa na viac, ale stále sme sa držali nohami na zemi a išli od zápasu k zápasu. V tejto kategórii sme vyhrali 3 kvalifikačné turnaje zo 4 a ako nasedené jednotky sme postúpili do finále. Na finále sme sa dôkladne pripravili a vedeli sme čo nás čaká. Taktiku sme mali jasne stanovenú dopredu. Bojovali sme naplno od prvej lopty až po poslednú. S prehľadom sme sa prebojovali do finálového zápasu o titul majsteriek Slovenska. Vedeli sme, že tento zápas nebude ľahký, vedeli sme aký súper nás čaká. Padla posledná lopta tohto zápasu a dievčatám sa to podarilo, zvíťazili a nastala veľká radosť. Od tohto momentu som zistil, že cesta s Leou a Lindou bude dlhá, ťažká a zaujímavá. Je veľmi dobré, že Lea a Linda sú aj také výborné kamarátky, pretože ak chcete hrať plážový volejbal musíte mať spoluhráča s ktorým si naozaj rozumiete. A tieto dve dievčatá sa naozaj našli. Veľká vďaka z mojej strany trénera patrí hráčkam, ale aj rodičom, pretože bez nich by to nefungovalo tak ako to funguje, takáto podpora je naozaj dôležitá.

2021 V SKRATKE

Alex a Marko Mackaničovi - cyklistika

Alex: **1.** miesto - "Chocholná-Kykula 2021" - kategória 10-14 r.

1. miesto - Merida Road Cup - kritérium Voderady - kategória U15

1 × **2.** miesto - TCL - etapa "Častá-Píla-Červ.Kameň" kategória C1

1 × **3.** miesto - TCL - tá istá etapa druhýkrát

3. miesto - TCL - časovka do vrchu "Harmónia-Zochova chata" - kategória C1

Marko: **1.** miesto - "Chocholná-Kykula 2021" - kategória 10-14 r.

5 × **1.** miesto - TCL - kategória DZ

1. miesto - MTB v Žarnovici - kategória MINI

3. miesto - kritérium Dudince - kategória MINI

3. miesto - kritérium Spišská N.Ves - kategória MINI

Sumár umiestnení Martina Pavlíka na bežeckých pretekoch

22.5.2021 - Night run Trenčín: dĺžka trate 8,6 km – **2.** miesto

5.6.2021 - Majcichovský maratón: beh na 10,7 km – **1.** miesto

26.6.2021 - Beh od hradu k hradu: bronzová etapa 10,3 km zo Soblahova na hrad Trenčín – **1.** miesto

21.8.2021 - Night run Piešťany: dĺžka trate 10 km – **2.** miesto

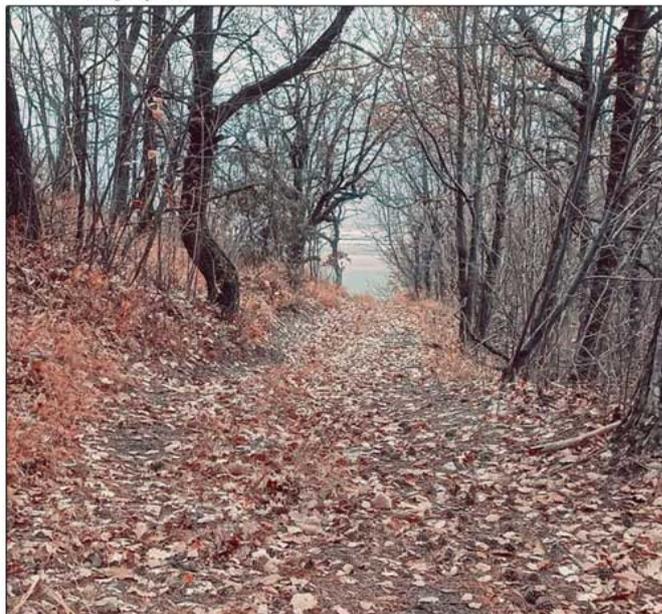
12.9.2021 - Cross run Opatová: 15 km – **2.** miesto medzi bezpečnostnými zložkami Slovenska

Na Hájnici zo Štvrťka

Hájnici pozná už teraz naozaj asi každý Slovák. Rozhľadňa na Hájnici spolu s Haluzickým kostolíkom a Tiesňavou sa v posledných rokoch stali vyhľadávanými lokalitami na ľahučkú turistiku a výlety pre rodiny s deťmi. Ak pri prechádzkach po okolí uprednostňujete pokojné tiché prostredie, tak ako ja, poradím Vám inú, menej frekventovanú a rovnako očarujúcu trasu. Vyraziť treba uličkou pri poľnohospodárskom družstve, okolo poľovníckej chaty, prejdite cez most a o niekoľko metrov zabočte doľava, pokračujte mierne stúpajúcou poľnou cestou. Táto cesta vedie okolo starej vodárne a v každom ročnom období je nádherná. Hájnici budete mať teraz po pravej strane a budete ju obchádzať z boku. Kúsok za vodárňou po pravej strane uvidíte skaly. To sú zvyšky bývalého kameňolomu, z ktorého kameň sa ťažil ešte pred druhou svetovou vojnou. Na konci 30. rokov (1939) sa uskutočnila výstavba cestnej magistrály z N. Mesta n. V. do Trenčína a práve pri tejto príležitosti otvorila firma Štefanec a Lošonský vo Štvrťku tento kameňolom, kameň z neho sa používal práve pri stavbe spomínanej magistrály. Za kameňolomom treba odbočiť doprava a pomaly začnete stúpať. Prejdete lúkou, po ľavej strane bude borovicový les, po pravej listnatý lesík. Ďalej budete po cestičke zapadanej lístím stúpať hore k stožiaru vysokého napätia, to už sa budú pred Vami otvárať výhľady na našu malebnú dedinku,

ale aj ďalej až na Dúžnik, Biele brehy, Sokoliu skalu, Trenčiansky hrad, celý Inovec a aj Vršatecké bradlá. Keď prejdete okolo stožiaru ste už vlastne na vrchu Hájnice, treba už len prejsť cez voňavý borovicový lesík, keď z neho vyjdete uvidíte rozhľadňu na Hájnici. Nechám na Vás, či sa rozhodnete vrátiť obklukou cez Trenčianske Bohuslavice (celý tento okruh trvá cca 2 hodiny), alebo klasikou cez Haluzice, alebo sa Vám táto naša štvrťanská trasa zapáči až na toľko, že sa po nej vrátite aj späť.

ŠTVRŤANSKÁ BYLINKÁREŇ

Ruža šíповá - šípkový - Rosa canina

Keď som premýšľala o akých bylinkách budem písať v zime, napadlo mi, ako vždy po prvých mrazoch chodím zberať šípkový džem, z ktorých potom robíme šípkový džem. Šípkový džem musia byť trochu zmäknuté a to sa stane práve, keď omrznú, ale len tak zľahka. Ako hovoria žienky zo Štvrťka „šípkový džem musia byť ošlahnuté prvým mrazom.“ A tak ma napadlo napísať Vám tu o šípkach. Všetci vieme, že obsahujú viac vitamínu C ako citróny a je z nich úžasná omáčka na bravčovú panenku. Ale poďme pekne po poriadku. Šípkový džem sú liečivými plodmi z ruže šíповej. Šípkový džem je ker s krásnym kvetom, z ktorých sa potom vyvinú plody - šípkový džem. Šípkový džem kvitne v júni a v júli a je typická svojimi krásnymi bielymi až ružovými kvetmi. Nájdete ju všade v okolí našej dedinky, mnohí ju máte aj vo svojich sadoch. Už sme asi všetci zistili, že celá rastlina je posiatá ostrými trnami, ktoré chránia rastlinu.

Šípkový džem sú silnou podporou imunity, ochraňujú bunky, vylučujú voľné radikály z tela, detoxikujú

celý organizmus, účinná prevencia proti vzniku rakoviny, chrípky a nádchy.

Podporujú a prečisťujú trávenie, hrubé črevo, zlepšujú pravidelnú stolicu, odstraňujú plynatosť. Majú močopudné účinky, odvodňujú nadbytočnú vodu z tela, prečisťujú a podporujú funkciu obličiek a močových ciest a podporujú aj pečeň.

Prevencia proti vzniku osteoporózy, podporuje tvorbu kostného a kĺbového tkaniva, zlepšujú kvalitu vlasov, nechťov a pokožky.

Zlepšujú krvotvorbu, mierne riedia krv, prevencia vzniku anémie, zlepšujú menštruačné ťažkosti (kŕče, silné krvácanie).

Ešte je dobré vedieť milé dámy, že šípkový džem obsahujú vysoký podiel vitamínu C, aj vlákninu a tým pádom sú pri chudnutí vhodným doplnkom. Podporia trávenie, stolicu, spustia odvodnenie a Vaše chudnutie môže byť efektívnejšie.

Teraz ako vždy mám pre Vás jeden zo štvrťanských overených receptov a tento krát možno poteším páňov, pretože je tu recept na...

Štvrtánský šípkový likér

Potrebujete:

2 poháre 7dcl šípkov
slivovicu (môže byť aj Bošácka)
med zo Štvrtka (podľa chuti)
voda (najlepšia je tá naša)

Postup:

Šípky najskôr opláchneme, dáme do pohára, zalejeme slivovicou a necháme macerovať 14 dní. Ak chcete môžete si na vrch pohára pridať celú škoricu a klinčeky. Šípky pravidelne pretrepávame. Po dvoch týždňoch scedíme, najskôr 2 krát cez jemné sitko a potom cez gázu. Z vody a medu uvaríme sirup, ktorý po vychladnutí zmiešame so šípkovým alkoholom. Na zdravie.

Vianočná pohoda

Vianoce, sviatky svetla, sú opäť predo dvermi. Milujem tieto zimné sviatky, vďaka ktorým si ľudia zdobia svoje okná, balkóny či záhradky svetielkami. Prechádzka ulicami Štvrtka vo večerných hodinách je zimnou rozprávkou, počas ktorej môžeme vidieť sobov so sánkami, snehuliakov a trpaslíkov s dlhými bradami. Blikajúce vianočné dekorácie vyčaria úsmev nielen našim najmenším. Moja dokonalá predstava o vianočných sviatkoch začína pár dní pred Štedrým dňom. Treba upiecť niekoľko druhov koláčikov, aby sme mali čo ponúknuť návšteve. Medovníčky, linecké, plnené perníčky, orechové guličky, karamelové rezy... Deti rozhodne nesmú chýbať, veď zababrať si ruky od múky je také skvelé. Medovníčky v tvare hojdacieho koníka sa podobajú skôr na dinosaurov a hviezdičky na kvety vo vetre. Úplne sa odlišujú od obrázku v kuchárskej knihe, no pre mňa sú dokonalé.

Spoločné zdobenie stromčeka pokladám za výbornú aktivitu, pri ktorej sa môžeme realizovať všetci. Pustíme si koledy a postupne otvárame krabice s drobnosťami. Deti pomáhajú zdobiť spodné vetvičky, mne zostáva zvyšok. Keďže naše deti sú súťaživé, snažia sa čo najrýchlejšie povešať všetky ozdoby. Výsledok býva zábavný, pretože stromček býva na spodných konároch ozdobený veeeeeeľmi bohato na úkor zvyšku. Nepodobá sa na ten z reklamy, no pre mňa je dokonalý.

Štedrý deň je u nás očakávaním Ježiškovo príchodu. Tesne pred Štedrou večerou zvyknem deťom povedať, nech sa oblečú slávnostne. Rozbehnú sa do šatníka a po pár minútkach suchotania vyjdú v pohodlnom domácom

oblečení, na ktorom sa kde-tu objaví drobný fliáčik. Neoblečú sa ako z módného katalógu, no pre mňa sú dokonalé.

Prajem každému, aby prežil Vianoce dokonalé plné drobných nedokonalostí. Aby sme sa dokázali tešiť z drobností akými sú zamúčené ruky. Aby sme si dokázali užiť prítomný moment ako spoločné zdobenie stromčeka. Najviac si želim, aby sme mohli byť s tými, pre ktorých sa oblečieme obyčajne, lebo sú našimi milovanými ... starkí, bratraci a susedia.

K. Kaššovicová

Lampiónový sprievod 2021

Lampiónový sprievod áno či nie? Tiež sme si položili pred dvomi rokmi túto otázku, ale lampiónové sprievody majú deti veľmi radi a preto sme sa rozhodli ho zorganizovať. V minulosti boli lampiónové sprievody povinné a spájali sa s totalitným režimom. Dnes sa lampiónové sprievody spájajú s oslavami Sv. Martina, ktorý žil v štvrtom storočí. Legenda hovorí, že Martin bol vojakom, ktorý v jeden veľmi studený zimný večer preťal mečom svoj vojenský plášť a podelil sa oň s mrznúcim žobrákom. Ďalšiu noc sa mu vo sne zjavilo svetlo a tvár žobráka. To k nemu vo sne prehovoril samotný Ježiš, ktorý bol odetý do darovanej polovice plášťa.

Stal sa z neho biskup a neskôr bol vyhlásený za svätého. Náš lampiónový sprievod sa konal o niečo skôr, ako sa slávia Svätomartinské dni, ale vzhľadom na situáciu, radšej skôr ako nikdy. Podstatné pre nás je potešiť deti a snáď trochu aj rodičov. Lampiónový sprievod sa uskutočnil po druhý krát. S nápadom prišli mamičky a my sme sa s radosťou pridali. Situácia nám opäť nedovolila pobudnúť dlhšie a stretnúť sa po sprievode v teplúčku na čajík. Veľmi nás potešila pekná účasť. Nestrácame nádej, že budúročný lampiónový sprievod budeme môcť ukončiť spoločným posedením.

G. Vojtková

Prišiel Mikuláš

Naše deti vo Štvrtku určite poslúchali svojich rodičov, lebo v nedeľu 5.12.2021 k nám do dedinky prišiel Mikuláš. Počasie pravé Mikulášske aj so snehom, znásobilo čaro tejto krásnej chvíle, naozaj už chýbali len soby. Deti netrpezlivo vyzerali Mikuláša z okna. Mikuláš nosí deťom dobroty už celé stáročia a chodil aj keď bola vojna, či chudoba, samozrejme vždy podľa možností. A tak aj v tejto neľahkej dobe, napriek všetkým obmedzeniam, prišiel. Prišiel, aby potešil naše deti, aby ich uistil, že poslúchať treba aj teraz. No a deti sa

na neho pripravili, namaľovali mu pekné obrázky, vyčistili čižmičky a práve v tento deň poslúchali rodičov o niečo viac, ako v taký obyčajný, bežný deň. Verím, že príchod Mikuláša k nám do Štvrka potešil nielen deti, ale aj rodičov, starých rodičov. Za seba musím povedať, že mne urobilo ohromnú radosť pozorovať ho z okna, ako ide od brány k bráne a robí radosť deťom. Milé deti, nezaбудnite, že poslúchať treba po celý rok, aby k Vám opäť o rok zavítal náš milý Mikuláš.

G. Vojtková

Spomienky na školu...

Neviem, či je to touto situáciou, ktorú všetci dnes žijeme a každého z nás sa bytostne dotýka, ale moje spomienky na školu sú len pekné. Čo pekné, priam idilické. Chodila som do školy vo Štvrtku v sedemdesiatych rokoch a je teda jasné, že je to už pekných pár rokov, čo ma mama viedla prvý raz do školy. Do našej malej školy, tri rady lavíc, tri ročníky súčasne a jeden, vtedy súdruh, učiteľ. Učil nás, pre nás, pán učiteľ Legerský. Pán učiteľ s veľkým P. Vidím ho stáť pred tabuľou s kriedou v ruke a prívetivým hlasom. Hoci učil tri ročníky, dokázal nás naučiť mať školu rád a nebáť sa do nej chodiť. Možno každý nevedel rovnako rýchlo čítať, alebo abecedu, alebo malú násobilku, ale úprimne, čo to ovplyvní v reálnom živote človeka. Oveľa dôležitejšie je podľa mňa to, že nás naučil chodiť do školy bez strachu a nebáť sa. Keď náhodou pán Legerský chýbal, pamätám si, že nás učila pani Piteková. Neviem koľko krát to takto bolo, ale jedno takéto zastupovanie mám v živej pamäti. Uprostred hodiny povedala, aby sme si čítali, lebo ona potrebuje dovariť obed, lebo robí parené buchty. No vidíte, zostalo mi to ako zážitok zo školy na celý život.

Úsmevnú spomienku mám na povinné očkovanie,

keď sestrička prišla na vyučovanie nás zaočkovať. Viete, vtedy ani jednu našu mamu nenapadlo, že očkovanie je škodlivé a nedá svoje deti začkovať. Prišla sestrička a očkovala. A presne si pamätám, že tí čo sa báli, sa schovávali pod lavice, ale všetci sme nakoniec vykračovali pyšne domov zaočkovaní.

V škole sme sa okrem učenia hrali, bili, štvachali a učiteľ učil, kúril, pomáhal nájst stratenú učebnicu, či utrieť machuľu atramentu. V tých starých drevených laviciach vznikali naše prvé kamarátstva, v tých starých vrzgajúcich laviciach som sa naučila mať rada šuchotavé listy kníh a chuť ich čítať. Hovorím si sama, že mám sentimentálne spomienky, ale človek časom spomína na to pekné čo zažil, ostané spomienky vyprchajú. Ten čas, keď ja som bola malá školáčka, bol taký pomalší, pokojnejší. A keď Ivanko na obed zazvonil na zvonici, utekali sme všetci domov...

Keby sa dalo, vrátila by som sa aspoň na pár minút v čase a cez to zaprášené okno, cez ktoré v zime tak prefukovalo, nakukla by som do tej našej školy. Pán učiteľ by mi kývol na pozdrav a letmo by som pohľadom prebehla po triede plnej detí. Moja prvá škola. B.B.

Veršovanie

Keď ma kopne múza,
nie je o verše núdza.
Veršujem si ako chcem, kde chcem
a čo len chcem,
aj keď to nik nepočuje v ten veršovní deň.
Iba ľahký vánok začul moje slová,
keď som ich veršovala.
Počul ich aj vtáčik,
ktorý dosadol na konárik,
zatrepotal krídlami
a uložil steblo suchej trávy
do svojho hniezda s malými vtáčatami.
Slovo k slovu,
veršík k veršu
a už mám báseň,
čo poteší moju,
ale aj každú inú dušu.

A.P. Veľmi pekne ďakujeme za Vaše príspevky a tešíme sa na ďalšie

Vianočné pierko

V tichosti a pomaličky začali padať prvé farebné listy. Lesy vyfarbila príroda ako najkrajšie umelecké dielo. Po jeseni prišli prvé mrazy a stromy zaspali hlbokým spánkom. Krajinu zahmlila hustá biela perina. Tu a tam sa zjavili stopy srniek alebo nezbedných zajačikov.

Zvieratká v lese sa celé leto poctivo chystali na zimu. Zbierali plody, oriešky a robili si zásoby. V lesoch, ako sú Osičina a Ostrá hora bolo potravín neúrekom. Ak by aj prišli veľké mrazy, ujo horár vždy niečo prinesie pod zub. S horárom do lesa často chodila vnučka Dorotka. Veľmi sa jej páčila veľká oskorusa pri močiaroch. Pred zimou milovala desiatky jesienok na lúčkach. No teraz v zime sa jej zdalo všetko opustené. Dorotka vie, že aj príroda musí odpočívať, ale čo všetky zvieratká? Ved' tie nespia.

Večer, keď sa s dedkom vracala z hory, na malé námestie do dediny práve prišiel Mikuláš. Rozsvetcoval jedličku a šťastné deti poskakovali okolo. Každý mal pripravenú básničku, aby ho nezbalil čert do vreca. Keď išla Dorotka okolo, Mikuláš na ňu kývol veľkou rukavicou a potichu jej povedal: „Drahé dievčatko, tento rok mám pre Teba špeciálny darček. Dúfam, že mi odpustiš, no nie je to sladkosť.“ Z pod dlhej bielej brady vytiahol pierko. Malé jemné pierko, aké nájdeš aj na ceste. „Toto je vianočné pierko želania. Keď si večer pred Štedrým dňom budeš priať čokoľvek pre seba, želanie sa nesplní. Musíš mu vysloviť pranie pre druhého a znásobí sa aj Tebe.“

Dorka veľmi túžila po tom, aby sa jej otecko stihol vrátiť z pracovných ciest na Vianoce. Mal veľmi veľa práce a tento rok hrozilo, že sa vráti až na Silvestra. Ale nemohla si priať nič pre seba, to by vraj pierko nespĺnilo. Ešte pár sobôt chodila s dedkom do lesa. Išli aj deň pre Vianocami. Stále nevedela, čo si len bude priať pre druhého. Má chcieť pre mamu šperk? Pre brata nové autíčko? Cez smutné, prázdne lúky prešli do ulice. V každom dome svietili svetielka a vianočné stromčeky. Ligot a teplo žiaroviek sa odrážalo v oknách. „Keď majú ľudia toľko ozdôb, prečo nemôžu mať aj zvieratká v lese?“ pomyslela si Dorotka. Pred večerou pozerala z okna, ako zase sneží. „Do rána to vyzerá na poriadnu nádielku. Poobede pôjdeme ešte do krmelca pridať seno, aby mali aj srnky Vianoce.“ zakričal dedko z kuchyne.

„Ach, kiežby aj zvieratká v hore mali v tomto počasí čo jesť. Keby nebol les opustený a tiež by krásne svietil.“ Z vreca vytiahla biele pierko od Mikuláša. Pomyslela si: „A ty? Ty si aj tak iba obyčajné pierko! Otecko to aj tak nestihne!“

Na druhý deň ešte pred úplným zotmením išla Dorotka s dedkom ku krmelcu. Chcela vidieť, či je potôčik už úplne zamrznutý a odbehla trochu bližšie k lesu. Za konármi stromov a vetvami ihličnanu sa jej zdalo svetielko. Prešla ďalej, v snehu sa už tak nebrodila. Mierila k jedličke, ktorú kedysi vysadila s dedkom. A čo to je? Neverí, čo vidí. Jedlička je obsypaná ozdobami. A nie hocakými. Jablíčkami na mašličkách, orieškami, šípkami. A kolom dokola je zviazaná čerstvá tráva ako ozdobná reťaz. Na špici jedličky je veľká jasná hviezda, ktorá dáva teplo ohňa. Na ľadových konárikoch okolitých stromov sa svetlo odráža a vyzerajú ako najvysvietenejšia ulica. No najkrajšie na tomto pohľade sú zvieratká. Veveričky sa veselo naháňajú dokola, mladé srnky sa radujú čerstvej trávě. Dokonca prišli aj farebné sýkorky. Dorotka myslela na Mikulášove slová o želaní pre druhého a až teraz pochopila, ako sa šťastie znásobí aj pre ňu. Odchádzala z lesa, po akom túžila. Plnom života aj v zime. No ozajstné Vianoce pre ňu aj tak nebudú. Pri štedrej večery bolo prázdne miesto pre ocka.

Keď sa Dorotka s bratom zvedaví vybrali pod stromček, otvorili sa dvere do domu.

Celý zasnežený a premočený sa s veľkým kufrom a ešte väčším úsmevom zjavil ten najdrahší darček zo všetkých. „Ockooo!“ vykrikla Dorotka a hodila sa mu do náručia. Spoza dvier na ňu fúkal studený sneh. Zrazu jej na malý noštek pristálo pierko. Malé jemné pierko, aké nájdeš aj na ceste.

N. Ondrejčková

Vanilkové venčeky z odpalovaného cesta od Gabiky Bielikovej

Cesto:

3 dcl vody
1 dcl oleja
22 dkg hladkej múky špeciálnej
štipka soli
7 vajec celých

Vanilkový krém:

½ litra mlieka
2 PL kryštálového cukru
1 vanilkový cukor
Z uvedených surovín uvaríme hustý puding a necháme vychladnúť.
25 dkg masla vymiešame s 2 PL práškového cukru a postupne pridávame vychladnutý puding.
Venčeky naplníme krémom a vrch môžeme posypať práškovým cukrom, alebo poliať bielou čokoládou.

Postup:

Do plechovej misky dáme variť vodu s olejom a soľou, privedieme do varu, prisypeme múku a chvíľku za stáleho miešania povaríme. Na dne misky sa vytvorí biely povlak. Odstavíme a necháme troška vychladnúť. Ešte do teplého pridávame postupne po jednom vajíčka. Šľaháme elektrickým šľahačom. Hladké jemné cesto striekame na plech, ktorý sme vymastili studeným palmarinom. Medzi venčkami treba nechať miesto, pretože krásne narastú. Nastriekané venčeky pokropíme studenou vodou. Pečieme v rúre na 250 stupňov, keď sú venčeky ružové stiahneme teplotu na 150 stupňov a dosušíme. Ešte teplé venčeky treba prekrojiť.

Upozornenie: Počas pečenia neotvárajte rúru, lebo by venčeky spľasli.

Z kroniky obce Štvrtok

Privítali sme:

Oliver Beňo
Lea Chúpeková
Albert Božík
Peter Michálek
Filip Čakloš
Lucas Ochodnický
Teo Juriga
Matias Václavík
Ema Šafránková

Opustili nás:

Zongorová Pavlína 92 rokov
Slezáček Rudolf 76 rokov
Valenčík Ľubomír 66 rokov
Ečegi Pavol 73 rokov
Kopunec Peter 47 rokov
Ečegiová Anna 76 rokov
Drapán Ján 66 rokov

V roku 2021 (údaje k 20. XI. 2021) sa prisťahovalo 38 ľudí a odsťahovalo 8 ľudí.
Počet obyvateľov s trvalým pobytom vo Štvrtku - 452

Redakčná rada Štvrtanského spravodaja uvíta príspevky a návrhy pre nasledujúce číslo Štvrtanského spravodaja, ktoré nám môžete doručiť na e-mail: redakcia@stvratok.com alebo do poštovej schránky pri vchode Obecného úradu.

Spravodaj 1/2022 vyjde v apríli 2022. Svoje príspevky posielajte najneskôr do 20. 03. 2022

Vydáva Obecný úrad Štvrtok, Štvrtok 1, 913 05 Melčice-Lieskové, 032/649 02 94. Redakcia: Oľga Zbudilová, Ing. Gabika Vojtková, Mgr. Katarína Kaššovicová, Nikola Ondrejčiková a Luděk Lukáč, kresby Alex Vavro. Preberať články a fotografie zo Štvrtanského spravodaja je možné len so súhlasom redakcie a autorov článkov. Svoje príspevky posielajte na mailovú adresu: redakcia@stvratok.com. Náklad: 160 ks, vychádza 3x ročne, nepredajné.